24/04/2023

Η Κυριακή του Θωμά στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (ΦΩΤΟ/ΒΙΝΤΕΟ)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Στις 23 Απριλίου (10 Απριλίου κατά το παλαιό ημερολόγιο) εορτάσθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η Κυριακή του Αντίπασχα ή του Θωμά.

Ο **Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος** προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στην Κανά της Γαλιλαίας, σύμφωνα με το τυπικό του Πατριαρχείου.

Τον Πατριάρχη υποδέχθηκαν οι Πρόσκοποι παιανίζοντας εορταστικά εμβατήρια με την μπάντα τους. Με τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων συλλειτούργησε ο Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριάκος, ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος ο καθηγούμενος της Κανά Αρχιμ. Βενέδικτος, ο Γέροντας Καμαράση Αρχιμ. π Νεκτάριου και Ρωσόφωνων Ιερέων.

Μετά τη Θεία Λειτουργία έγινε λιτανεία γύρω από τον **Ιερό Ναό** και ακολούθησε γεύμα.

Ο εορτασμός του Αντίπασχα στον Πανάγιο Τάφο

Τελέσθηκε Εσπερινός στο **Καθολικό του Ναού της Αναστάσεως** και θεία Λειτουργία την επομένη στον **Πανάγιο Τάφο** προεξάρχοντος του **Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος Ησυχίου.**

Συλλειτούργησαν οι **μητροπολίτες Ιωαννίκιος** από την Εκκλησία του Μαυροβουνίου. **Καττάρων κ. Μακαρίου**, Αγιαταφιτών ιερομόναχων και διακόνων, ψάλλοντος του Αρχιεπισκόπου **Μαδάβων κ. Αριστοβούλου** και του **Ιεροδιακόνου π. Συμεών**. Παραβρέθηκε η Πρόξενος της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα κ. **Χριστίνα Ζαναριουδάκη** και προσκυνητές.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος δέχθηκε τους προσκυνητές στο Πατριαρχείο.

Η ομιλία του Πατριάρχη Ιεροσολύμων για την Κυριακή του Θωμά στην Κανά της Γαλιλαίας

«Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα», ἀναφωνεῖ μελῳδικῶς ὁ ***Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.***

Ἡ χάρις τοῦ Σταυρόν ὑπομείναντος καί τόν θάνατον καταργήσαντος καί ἀναστάντος ἐκ τῶν νεκρῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ ἁγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ***Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας****, ἵνα πασχαλίως ἑορτάσωμεν τήν διά σημείων φανέρωσιν τῆς δόξης Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ], ἀλλά καί τήν τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡς καί τήν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν.*

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τόν ἀκρογωνιαῖον θεμέλιον λίθον τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή γάρ καί ἡ πίστις ἡμῶν», (Α' Κορ. 15,14). Προσέτι δέ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀπάντησις δηλονότι εἰς τό ἐρώτημα τοῦ Πιλάτου: «τί ἐστιν ἀλήθεια;» (Ἰωάν. 18,38). Ταύτην τήν ὁμολογίαν ἐκήρυξε μετά παρρησίας ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἰπών: «ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια (Ἰωάν. 14,6)... «ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 11,25).

Τήν ὁμολογίαν ταύτην ἐπεβεβαίωσεν ὁ ***Χριστός*** *διά τῶν πολλῶν ἐμφανίσεών Του ἐνώπιον τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ μαθητῶν μετά τήν Ἀνάστασίν Του, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς εἰς τάς Πράξεις αὐτοῦ λέγων: «Καί παρέστησεν [ὁ Ἰησοῦς} ζῶντα Ἑαυτόν μετά τό παθεῖν Αὐτόν [τοῖς Ἀποστόλοις] ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καί λέγων τά περί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ», (Πράξ. 1,3).*

Τήν μεθ’ ἡμῶν παρουσίαν τοῦ ***Χριστοῦ*** *ἔχομεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τοῦ θεανθρωπίνου σώματος Αὐτοῦ, τοὐτέστιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἐστίν ἡ κεφαλή τοῦ σωματος, (Πρβλ. Κολ. 1,18) κατά τόν θεῖον Παῦλον. Τοῦτο δέ σημαίνει, ὅτι Αὐτός Οὗτος ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά προσέλθωμεν καί να ψηλαφήσωμεν το σῶμα Αὐτοῦ ὡς ἄλλος Θωμᾶς, διά τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τό μυστήριον τῆς «μυστικῆς εὐλογίας», τοὐτέστιν τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ὁ ἅγιος* ***Κύριλλος Ἀλεξανδρείας*** *λέγων: «ἐπιφοιτᾷ δέ» [=ἐπισκέπτεται] «καί ἐπιφαίνεται πᾶσιν ἡμῖν ὁ* ***Χριστός,*** *ἀοράτως τε καί ὁρατῶς· ἀοράτως μέν ὡς Θεός, ὁρατῶς δέ πάλιν ἐν σώματι. Ἐπιτρέπει δέ [ὁ Χριστός] καί δίδωσι τῆς ἁγίας αὐτοῦ σαρκός ἀποθίγειν [ἀγγίζειν]. Πρόσιμεν γάρ κατά χάριν Θεοῦ, τῇ μεθέξει τῆς μυστικῆς εὐλογίας, εἰς χεῖρας δεχόμενοι τόν Χριστόν, ἵνα καί ἡμεῖς ἀραρότως [=προσηκόντως] πιστεύσωμεν ὅτι τόν ἴδιον ἀληθῶς ἤγειρεν Ναόν», [δηλαδή τό Σῶμα Αὐτοῦ].*

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ κοινωνία τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ὁμολογίαν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἰπόντος: «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό Αἷμα ἔχει ζωήν αἰώνιον, κἀγώ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ». «Ἡ γάρ σάρξ μου ἀληθής ἐστι βρῶσις καί τό αἷμά μου ἀληθής ἐστί πόσις». «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό Αἷμα ἐν ἐμοί μένει κἀγώ ἐν αὐτῷ». (Ἰωάν. 6, 54-56).

Τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό καινόν, τό νέον πόμα, τό ὁποῖον καλούμεθα ὑπό τοῦ ὑμνῳδοῦ νά πίωμεν. Τοῦτο δέ τό πόμα, το ποτόν, ἀναβλύζει ἐκ τοῦ ***Τάφου τοῦ Χριστοῦ****, εἶναι τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, «τό περί πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν». (Ματθ. 26,28). Ἑρμηνεύων τήν σημασίαν τοῦ αἵματος καί τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης, ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων λέγει: «Τό σῶμά Σου καί τό Αἷμα, σταυρούμενος ὑπέρ πάντων, ἔθηκας Λόγε· τό μέν σῶμα εἰς ἀνάπλασιν, [ἵνα ἀναπλάσῃς με], τό δέ αἷμα ἵνα ἀποπλύνῃς με· τό πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμέ προσάξῃς,* ***Χριστέ, τῷ σῷ Γεννήτορι****».*

*«Ταύτην ἐποίησε τήν ἀρχήν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν **Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας** καί ἐφανέρωσε τήν δόξαν Αὐτοῦ καί ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταί Αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11). Ὡς γνωστόν δύο εἶναι τά σημεῖα, τά ὁποῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνταῦθα, ἐν τῇ πόλει τῆς **Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας.** Ἀφ' ἑνός μέν ὁ ἁγιασμός καί ἡ εὐλογία τοῦ γάμου διά τῆς φυσικῆς παρουσίας Αὐτοῦ εἰς αὐτόν. «Γάμος μέν γάρ ὁ τίμιος ἡγιάζετο, ἀρά δέ ἡ κατά τῆς γυναικός ἐκποδών», λέγει ὁ ἅγιος **Κύριλλος Ἀλεξανδρείας**. Ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ μεταβολή τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον διά τῆς ἀρρήτου δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ: «Ἀφάτῳ δέ δυνάμει τό ὕδωρ εἰς οἶνον μετεσκευάζετο. Τί γάρ ἄν γένοιτο χαλεπόν [=δύσκολον] τῷ τά πάντα ἰσχύοντι»; λέγει πάλιν ὁ Ἅγιος Κύριλλος.*

Κατά δέ τόν ἅγιον Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας ὁ οἶνος ἐν τῷ γάμῳ τῆς Κανᾶ συμβολίζει τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ. «Μυστικόν σύμβολον ἡ γραφή αἵματος ἁγίου οἶνον ὠνόμασεν. Ὅτι δέ οἶνος ἦν τό εὐλογηθέν [ὕδωρ], ἀπέδειξε πάλιν πρός τούς μαθητάς λέγων: «οὐ μή πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ταύτης, μέχρις ἄν πίω αὐτό μεθ' ἡμῶν καινόν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου», (Ματθ. 26,29).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ μαθηταί τοῦ Κυρίου καί πάντες οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν θά μετέχουν τῆς χαρᾶς Αὐτοῦ καί Αὐτός τῆς χαρᾶς τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός Αὐτοῦ. «Ἡ τοῦ οἴνου πόσις οὐ χρείαν ἀποπληροῖ μόνον, ἀλλά καί παμποίκιλον ἡδονήν τῇ αἰσθήσει προσφέρει· μετά δε τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀποτιναχθείσης τῆς φθορᾶς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων καί αὐτή τῶν πραγμάτων ἡ φύσις πρός καινότητα μετοικισθήσεται, ὥστε καί αὐτήν ἡμῶν τήν εὐφροσύνην εἶναι καινήν... αὐτοῦ τοῦ πάντων ἡμῶν ***Σωτῆρος Χριστοῦ****, τήν ἔμφυτον καί ἰδίαν εὐφροσύνην ταῖς τῶν σεβομένων αὐτόν ἐνιέντος ψυχαῖς», λέγει ὁ ὅσιος Ἀμμώνιος. [Καί ἁπλούστερον· ἡ πόσις τοῦ οἴνου δέν ἱκανοποιεῖ μόνον τήν ἀνάγκην, ἀλλά προσφέρει εἰς τάς αἰσθήσεις τήν πολυποίκιλον ἡδονήν· μετά δέ τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, κατά τήν ὁποίαν θά ἔχει ἀποβληθῇ ἡ φθορά τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων καί αὐτή ἡ φύσις ὅλων τῶν πραγμάτων θά μεταφερθῇ εἰς τόπον ἀνακαινισμοῦ, οὕτως ὥστε καί αὐτή ἀκόμη ἡ εὐφροσύνη ἡμῶν νά εἶναι ἀνακαινισμένη ἀπό αὐτόν τόν* ***Χριστόν****, τόν Σωτῆρα ἡμῶν, ὁ Ὁποῖος ἐμβάλλει τήν ἔμφυτον καί ἰδίαν Αὐτοῦ εὐφροσύνην εἰς τάς ψυχάς τῶν σεβομένων Αὐτόν].*

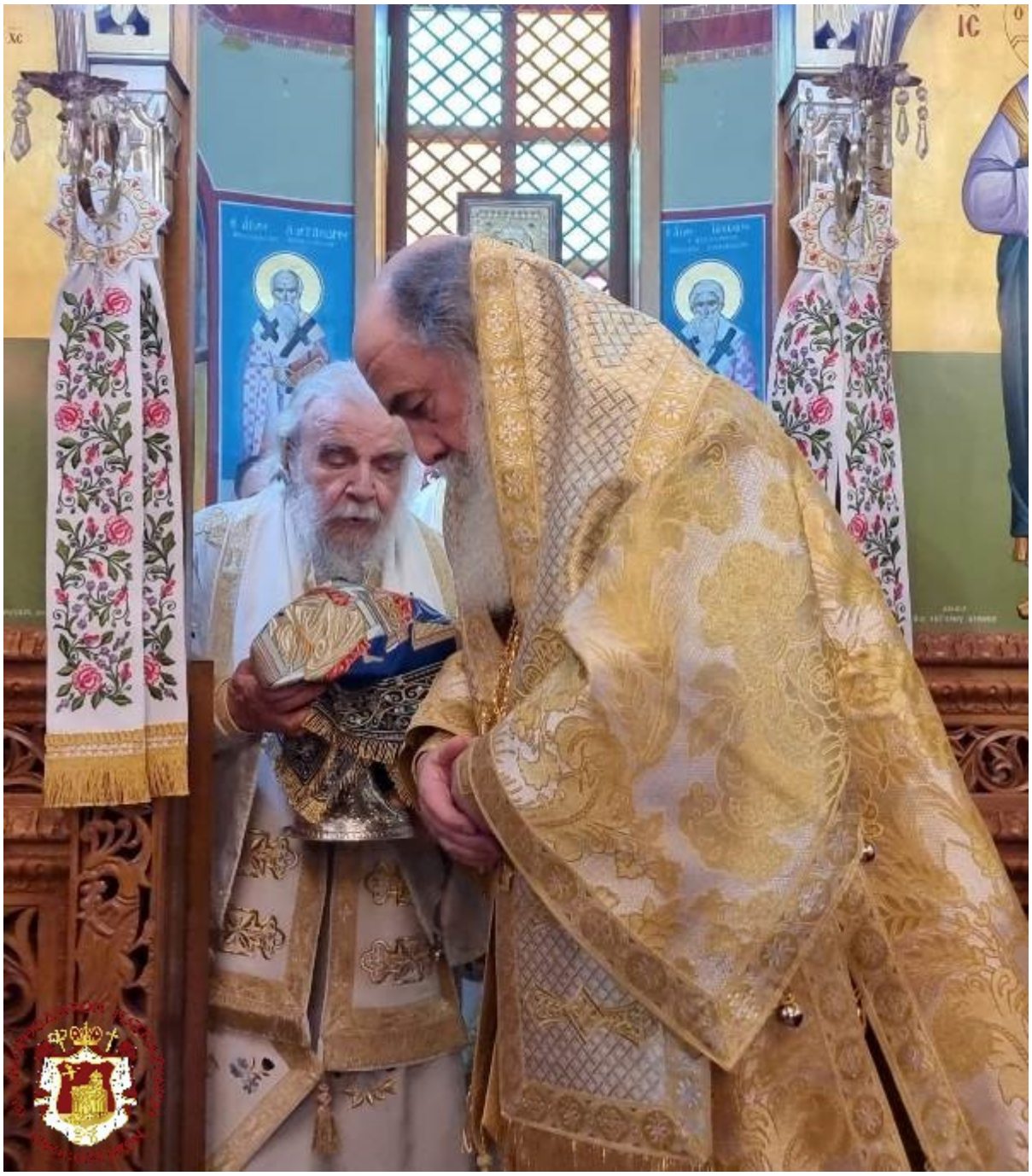

Αὐτήν, ἀκριβῶς, «τήν ἔμφυτον καί ἰδίαν εὐφροσύνην τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νά ἐγκαταστήσωμεν ἐντός τῶν καρδιῶν ἡμῶν κατά τόν καιρόν τοῦτον τῆς ***Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ*** *, ἀκούοντες εἰς τήν προτροπήν τῆς Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ λεγούσης: «ὅ,τι ἄν λέγει ὑμῖν, ποιήσατε». (Ἰωάν. 2,5). Καί τοῦτο διότι ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος, «ἐν ᾧ στερεούμεθα», κατά τόν ὑμνῳδόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, ἐπικαλούμενον τήν ἁγίαν Γραφήν λέγουσαν: «Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ», (Α΄ Βασιλ. 2,1). Τό στερέωμα ἡμῶν δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν εἰς* ***Χριστόν Ἀναστάντα*** *πίστιν ἡμῶν, (Πρβλ. Κολ. 2,5), ἀλλά καί ἀπό τήν κοινωνίαν τοῦ τιμίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ προσκαλοῦντος πάντας ἡμᾶς διά τοῦ ὑμνῳδοῦ ἀναφωνοῦντος: «Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως· βασιλείας τε Χριστοῦ*

κοινωνήσωμεν ὑμνοῦντες Αὐτόν ὡς Θεόν εἰς τούς αἰῶνας». Ἀμήν Χριστός Ἀνέστη.